

ACC. N:R M. 13312: 1-9.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Skåne Upptecknare: Nils Svensson, Måglehörn
Härad: Gärds Berättare: Emma Ringberg, "
Socken: Måglehörn Berättarens yrke: fru
Uppteckningsår: 1954 Född år 1878 i Måglehörn

Barnets vård och uppfostran under förskole-
åldern. s. 1-9. Lu F 98.

L. U. F. 98.

Barnets vård o. uppfostran under
föreläsnaren

Det här uppställandet rör sig om
förhållandena i hantverks- och bondens
närhet 1880 - 1900.

Barnämningen "Koltälven" har inget
förhållande till. Bäst är emellertid
att barnen gingo klädda i kolt mycket
länge. Detta skedde på grund av
den lilla historien som belyser detta,
följande berättelse att uteläsa.

Vägen omkring de flötar i kolt, länk
tillsammans. Bland dem var också
en något större pojke, 10 - 12 år gammal.
Denne pojken var något "vild" och
"barn" och länk mest med de
mindre barnen. En av de länkande.

Luf. 98
1

en liten gosse i huset, behövde kasta vatten,
lyfte skifor upp koltan och uttättade
vad han skulle. Där stod pojken sig
dette och utropade förbluffad: "Jäsa
hoss grubbar & jag." Benämningen
"grubbar" är ju det samma som för alla
flickor. Pojken trodde väl att det var
flickor alla som hade kolt.

Övervakning och posten

Det var mest modern som hade till-
syn över barnen, ibland också
givetvis äldre syskon där som fanns
barnen, eller också någon av far- eller
morföräldran. Det förekom ibland
att man i samband stängde av för barnen
och gjorde en liten "kitta" genom rum-
placering av någon möbel eller att
för att örflocka eller liknande

huden var den som fastade barnen
och det var vanligt att barnen tidigt
blevo friskvillade och de skulle uppföra
sig. Efterhand som barnen blevo äldre
och det fadern som också fick hjälpa
till att lära dem teckn och förmaning.

Oberörigad lyksam fördes på den ti-
den, det var i vakt att barnen tyckte
enast.

Förhållande till de vuxna

Barnen fingo i sig "de" till
sinne förskola. Det var mycket vanligt
och på det förskola i någon familj och
vittnade om beaktande av barnen för för-
skola. Barnen hade i regel förskola och
hade förskola de alla de alla har mer o.s.v.
Barnen var förhållandes vid tilltal till
för- o. morförskola.

På den tiden var det inte så vanligt
med vänskapsbrev mellan barn och
föräldrar, barnen var mer blyga.
Vår barnen skulle säga med föräldrar
om det fick barn till sig om de
skulle säga sig, om man skulle
säga, om man skulle säga sig
vid bordet etc. Det var mycket som
om barnen fick gå med i kyrkan och
som att säga och gav att gå för att
om om man skulle bli sig.

Förbud o. hotelse

Barnen fick inte säga ut tungan
att någon och visst var också stäng-
sligen förbjudet. Våra särskilda hotelse
i samband med detta har emellertid
berättat sig på annat sätt om.

I friga om barn som inte ville

bli kammas hette det ofta: "Vill du
inte kammas kan du inte viga gå ut.
Då drar löpsen dig i sjön." Tril brun-
nen fingo inte barnen gå, de kunde
de klät bli fagna av brunn-tyssan.
Tril man var i brunnen var "brunn-
tyssan" gärd till rids och de var det
färdigt. Man brukade inte följande
pojkar att leka flickor eller omvänt.

Platsfördelning i brunnen.

På vil sommar som vintar hade
barnen sin sovjplats i stugan där frö-
rarna låg. Det var vanligt att skivpoj-
kar och flickor låg tillsammans och det
var sig. Efterhand som barnen blevo
spöke brukade de sitta i hela bädd ^{pojkar o} flickor.
Det var ofta att pojken låg hos fröarna och
flickan hos riddarna. Det var rätt så

allmänhet att barnen hade en egen li-
ten bänk där dom brukade sitta till.

Klidskipt

Enbartill hade såväl pojkar som
 flickor att s.k. livstygke, ett litet slagg
 utan snur. De kvinnliga pojkens tygke
 i detta. Stumparna blev genom ett par
 gummitband fästade i livstygket.

Flickorna hade knagar v. halständer,
 mest när de var fria, men också
 också ibland.

Frida och måltidsstolar

Det var väl lite olika i olika hem
 beträffande Frida när barnen fingo sitta
 sig själva vid bordet. Det brukade
 stöt i en familj hade ju inte mindre
 så mycket tid för att hjälpa när de
 var alla små. Vid 5-6 års

ältern kunde nog bären sköta sig själv
 vid borden. Redan hade höst tålar se
 att på en gräs i trakten där det var
 några stycken besigare o. några och
 flera barn o alla åt vid samma bord
 förkom det att barnen fingo stå under
 mattiden. Då fick även baktyggen.
 De flesta hade fingo barnen låta sig
 stå lita vid borden barnen fingo gå
 ifrån ^{borden} när de varit färdigt. De fingo då
 tacka för o. när för maten.
 Sötsaker var icke alls så vanligt som
 nu. De fanns nämligen som fette
 bordsaker som barnen fingo några
^{gull} och så fanns det ju lakris, kuglar.
 gull var det hemmakapta kakor.
 Det som barnen fingo smaka på.

Frak. s. Leksaker

Winst brukade följdrarna leka med
barnen, såväl förskolor ofta, särskilt
på vintern. Berättelsen berättar
att fadern ofta lekte med barnen
särskilt när han lekte blinddockor med
dem var symmetriskt uppställt.

Leksaker var mest kammasjör
mer fick de se dockor till flakarna
och för berättelsen till något till jäv-
karna, se här, se litet vagn, se
vänderivla eller något annat i den
stilen.

För och mer hade ofta för
vann att när familjen "satt i mörke"
på vintern berättade berättelser för
barnen. När jag var barn brukade
ibland min mor och far till

8

mitt barn så s. vi och stanna hos
 oss några tid. Det var verkligen
 tidstunder för oss barn. Hon berättade
 de alltid om kvällarna berättade för
 oss. Det var inte så mycket jag
 hon talade om men om spöken
 vatten och skogsmälar, allt som hon
 själv varit med om. Jag minns att
 vi barn stod till i ett rum och
 och undvikt höra på när hon berättade.
 Tydligt att det mystiska vi fick höra
 blev vi så märkliga att vi aldrig
 oss utan stugboerna och det märkliga
 men trots detta fick vi aldrig höra nog
 om det.